

Sygn. akt V W 68/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Węgorzewie

w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Merska

Protokolant st. sek. sąd. Danuta Betlej

w obecności oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2015 roku na rozprawie

sprawy przeciwko **A. B.**

synowi Z. i J. z d. P.

ur. (...) w W.

obwinionego o to, że: **I.** W dniu 4 kwietnia 2015 roku około godziny 19:50 w W. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) na rondzie stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) poruszał się w poprzek jezdni z dużą prędkością na której znajdowały się inne pojazdy

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw

II. W dniu 4 kwietnia 2015 roku około godziny 19:50 w W. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...), podczas kontroli drogowej nie stosował się do poleceń osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego

tj. o czyn z art. 92 § 1 kw

III. W dniu 4 kwietnia 2015 roku około godziny 19:50 w W. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...), podczas kontroli drogowej w miejscu publicznym używał słów nieprzyzwoitych

tj. o czyn z art. 141 kw

1. Obwinionego **A. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to na podstawie art. 86§1 kw w zw. z art. 9§2kw i art. 24§1 kw skazuje go na karę grzywny w wysokości 1500,00 (jeden tysiąc pięćset) złotych.

2. Na podstawie art. 86§3kw w zw. z art. 29§2 kw orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 (sześć) miesięcy.

3. Na podstawie art. 29§4kw na poczet orzeczonego środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 04.04.2015r.

4. Na podstawie art. 118§1 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 270,00 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej i zryczałtowanych kosztów postępowania.

Sygn. akt V W 68/15

UZASADNIENIE

W dniu 4 kwietnia 2015r. A. B. w W. kierował samochodem osobowym m-ki B. o nr rej. (...). Pasażerami byli jego bracia – Ł. i A.. Około godziny 19.50 wracali do domu, jechali ul. (...) w kierunku K.. Kiedy A. B. dojechał do ronda, wówczas znajdowały się na nim również dwa inne pojazdy. A. B. zatrzymał pojazd, dodał gazu, tak, że tylne koła auta zaczęły się szybko obracać (samochód ma napęd na tylną oś) i samochód stanął w poprzek jezdni. A. B. prowadząc pojazd w poprzek jezdni okrążył rondo prawie dwukrotnie, jadąc ze znaczną prędkością. W tym czasie pojazdy, które były na rondzie zjechały ze skrzyżowania. Manewry wykonywane przez A. B. od początku obserwowali policjanci – M. F. i K. J., którzy w tym czasie nadjechali radiowozem oznakowanym od strony K.. Kierowcą radiowozu był K. J., który zablokował A. B. wyjazd ze skrzyżowania zajeżdżając mu drogę, a M. F. polecił kierowcy aby zjechał na parking nieopodal. Policjant – M. F. przeprowadzał kontrolę kierowcy, poprosił o okazanie dokumentów – prawa jazdy, ubezpieczenia OC i dowodu rejestracyjnego. W tym czasie A. B. siedział w samochodzie, policjant nie polecił mu aby opuścił pojazd. M. F. oświadczył kierowcy, że w związku z popełnionym wykroczeniem zatrzymuje mu prawo jazdy, ponieważ jego jazda stwarzała zagrożenie w ruchu drogowym. Wówczas A. B. wysiadł z samochodu, wyraźnie zdenerwowany i zaczął wyzywać policjantów, a także używać słów nieprzyzwoitych (k. 1). Policjant – M. F. kilkakrotnie polecił mu aby wszedł do samochodu, ale A. B. w ogóle nie reagował na polecenia. Policjanci wezwali kolejny patrol policji, a A. B. w dalszym ciągu wypowiadał słowa nieprzyzwoite oraz obraźliwe pod adresem policjantów, a także nie chciał wykonać polecenia aby wszedł do samochodu. A. B. został odwieziony na komendę, gdzie poddany został badaniu na zawartość we krwi narkotyków oraz alkoholu. Oba wyniki były negatywne, a A. B. zaczął przeproszać policjantów za swoje zachowanie.

W sprawie o sygn. akt VK 82/15 A. B. postawiono zarzut iż, w dniu 04 kwietnia 2015 roku w W. na ul. (...) na rondzie z ul. (...) znieważył funkcjonariuszy policji asp. M. F. i asp. K. J. z Komendy Powiatowej Policji w W. wyzywając ich słowami powszechnie uważanymi za obelżywe podczas i w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych tj. o czyn z art. 226 § 1 kk. Termin rozprawy został wyznaczony na dzień 12.06.2015r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków – M. F. k. 48, K. J. k. 48v- 49, K. B. k. 49, Ł. B. k. 49v, notatki urzędowej k.1, a także częściowo wyjaśnień obwinionego.

A. B. przyznał się, że wyzywał policjantów, natomiast co pozostałych dwóch wykroczeń twierdził, iż jest niewinny. Wskazywał, iż wpadł w poślizg na rondzie i dlatego jego samochód poruszał się w ten sposób, ale na pewno nie tak długo jak twierdzili policjanci. Zaprzeczał by stworzył jakiegokolwiek niebezpieczeństwo w ruch drogowym.

Zupełnie inną wersję zdarzeń podali policjanci – M. F. i K. J., którzy obserwowali manewry wykonywane przez obwinionego od początku, od wjazdu na rondo. Podkreślić należy, iż obwiniony jechał z przeciwnego kierunku ruchu, policjanci byli zaraz za rondem, a to jak poruszał się pojazd obwinionego było dokładnie widoczne. Pasażerowie – Ł. i A. B. nie mają pojęcia o tym, jak zachowuje się pojazd z napędem na tylną oś, który jest w poślizgu. Natomiast obaj policjanci są funkcjonariuszami ruchu drogowego i z racji tego przechodzili szkolenia w tym zakresie. M. F. jednoznacznie stwierdził, iż obwiniony zaraz po wykonaniu tego manewru nie wyglądał na przestraszonego, a na zadowolonego z tego co zrobił. Kierowcę, którego na drodze spotyka niespodziewana sytuacja jest zdenerwowany, wstrząśnięty, a na pewno nie wyładowuje swoich emocji złością i wulgaryzmami pod adresem policji. Późniejsza reakcja obwinionego na informację o zatrzymaniu prawa jazdy świadczy o tym, że nie spodziewał się takiej reakcji prawnej funkcjonariuszy, choć zdawał sobie sprawę z tego jakie wykonał manewry na skrzyżowaniu. Relacja policjantów z obserwacji obwinionego, z przebiegu kontroli drogowej jest zdaniem Sądu wiarygodna. Policjanci obserwowali obwinionego przez pewien czas, od początku jak tylko zatrzymał się przed rondem. Z racji wykonywanej pracy i odbytych szkoleń, potrafią ocenić sposób wykonywanych manewrów przez kierowców, ocenić zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz przeprowadzić kontrolę drogową zgodnie z przepisami. Relacja Ł. B. i K. B. odnośnie tego, że brat wpadł w poślizg, jest relacją nieprawdziwą w ocenie Sądu. Po pierwsze żadne z nich nie wie jak zachowuje się samochód z napędem na tylną oś w poślizgu, a Ł. B. nie ma nawet prawa jazdy. Po drugie

byli pasażerami samochodu, są braćmi obwinionego, więc zależy im na tym, by obwiniony nie poniósł konsekwencji swojego zachowania w szczególności pozbawienia go prawa jazdy.

Sąd doszedł do przekonania, iż obwiniony dopuścił się popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, które następowały jeden po drugim. Zdaniem Sądu obwiniony dopuścił się popełnienia tych czynów z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Obwiniony doskonale zdawał sobie sprawę z tego, co robi, do kogo się zwraca i w jaki sposób. Nie była to pierwsza jego kontrola drogowa i nie był to jego pierwszy kontakt z funkcjonariuszami policji. Obwiniony zachowując się w ten sposób nie liczył się z konsekwencjami swoich zachowań, liczył na to, że uniknie w ogóle odpowiedzialności, ale nie spodziewał się zabrania prawa jazdy.

Odpowiedzialności za popełnienie wykroczenia kwalifikowanego z art. 86§1kw podlega ten, kto nie zachowując należytej ostrożności powoduje zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Każdy uczestnik ruchu drogowego jest obowiązany do zachowania ostrożności, czyli do postępowania uważnego, przeczernego, stosowania się do sytuacji istniejącej na drodze (Gubiński, Prawo wykroczeń, s. 1376-1385). W niektórych sytuacjach ustawa wymaga jednak od uczestnika ruchu drogowego ostrożności szczególnej, a więc większej niż zwykle wymagana. Taka szczególna ostrożność to ostrożność polegająca na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestników ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie (wyrok SN z 29 kwietnia 2003 r., III KK 61/03, niepubl.). Kierowca ma obowiązek nie tylko prowadzić pojazd zgodnie z obowiązującymi nakazami i zakazami, lecz winien on także prowadzić pojazd w sposób rozważny i ostrożny. Oznacza to, że kierujący pojazdem winien zachować bezpieczną szybkość, czyli dostosować ją do konkretnych warunków drogowych, między innymi do natężenia ruchu, warunków atmosferycznych, widoczności, nawierzchni i predyspozycji kierowcy (wyrok SN z 17 czerwca 1983 r., IV 113/83, OSNPG 1984, nr 4, poz. 24). Spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu oznacza takie zakłócenie w ruchu, które może doprowadzić do kolizji na drodze, czyli zagrożenia sytuacyjnego (Radecki (w:) Bojarski, Radecki, s. 507-513). Niebezpieczeństwo musi mieć charakter realny, co oznacza, że istnieje prawdopodobieństwo przerodzenia się aktualnej sytuacji na drodze w sytuację, w której może powstać ujemne następstwo (Buchala, Przepęstwa i wykroczenia, s. 213) - Komentarz do art. 86 kodeksu wykroczeń (Dz.U.07.109.756), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn - Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks wykroczeń. Komentarz, LEX, 2007.

Sposób jazdy obwinionego, wprowadzenie pojazdu na wysokie obroty silnika, pokonanie skrzyżowania w poprzek jezdni, dwukrotne minięcie ronda w ten sposób, świadczą o tym, że stworzył on realne niebezpieczeństwo w ruchu drogowym, a do tego przewoził dwoje pasażerów.

Artykuł 19 ust. 1 Prawo o ruchu drogowym stanowi, iż kierujący pojazdem jest obowiązany jechać z prędkością zapewniającą panowanie nad pojazdem, z uwzględnieniem warunków, w jakich ruch się odbywa, a w szczególności: rzeźby terenu, stanu i widoczności drogi, stanu i ładunku pojazdu, warunków atmosferycznych i natężenia ruchu. Manewr wykonany przez obwinionego nie był manewrem przewidzianym w ogóle przez przepisy Prawa o ruchu drogowym, ani nie może być zakwalifikowany jako manewr wykonywany przez kierowcę znajdującego się na skrzyżowaniu. Zdaniem Sądu manewr ten był zachowaniem wyjątkowo nieodpowiedzialnym i realizującym raczej pasję kierowcy rajdowego.

Odpowiedzialności za czyn z art. 92§1kw podlega ten, kto nie stosuje się do znaku lub sygnału drogowego albo do sygnału lub polecenia osoby uprawnionej do kierowania ruchem lub do kontroli ruchu drogowego. Sposób przeprowadzania kontroli zawarty jest w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18.07.2008r w sprawie kontroli ruchu drogowego (Dz. U. nr 132, poz. 841). Paragraf 4 w/w rozporządzenia stanowi, iż policjant, po zatrzymaniu pojazdu, podaje kierującemu stopień, imię i nazwisko oraz przyczynę zatrzymania, a ponadto:

1) policjant umundurowany okazuje legitymację służbową na żądanie kontrolowanego uczestnika ruchu (...)

3. Przystępując do czynności kontrolnych, policjant może wydać polecenie unieruchomienia silnika pojazdu (...)

5. W przypadkach uzasadnionych względami bezpieczeństwa lub uwarunkowanych charakterem kontroli policjant może wydać kierującemu pojazdem lub pasażerowi pojazdu polecenie opuszczenia pojazdu.

6. Do pojazdu policyjnego uczestnik ruchu może być wpuszczony tylko w razie konieczności:

- 1) udzielenia pomocy choremu lub rannemu;
- 2) doprowadzenia do jednostki Policji, izby wytrzeźwień lub placówki służby zdrowia;
- 3) poddania badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu, jeżeli wykonanie tej czynności w innych warunkach byłoby niemożliwe lub mogłoby zakłócić porządek;
- 4) okazania przebiegu zarejestrowanego wykroczenia;
- 5) przeprowadzenia czynności procesowych.

Paragraf 16 stanowi, iż uczestnik ruchu jest obowiązany stosować się do poleceń i sygnałów oraz wskazówek wydawanych przez kontrolującego.

2. W przypadku podania przez kontrolującego sygnału do zatrzymania pojazdu kierujący tym pojazdem jest obowiązany:

- 1) zatrzymać pojazd;
- 2) trzymać ręce na kierownicy i nie wysiadać z pojazdu, chyba że zażąda tego kontrolujący;
- 3) na polecenie kontrolującego:
 - a) wyłączyć silnik pojazdu,
 - b) włączyć światła awaryjne.

3. Kierujący pojazdem lub pasażer pojazdu mogą wysiadać z kontrolowanego pojazdu wyłącznie za zezwoleniem kontrolującego.

Niewątpliwie obwiniony opuścił pojazd bez polecenia policjantów, nie reagował na polecenie aby wsiadł do swojego samochodu. W tym czasie również używał wobec policjantów słów obraźliwych a także wulgaryzmów. Ich treść zawarta jest w notatce urzędowej na k. 1. Odpowiedzialności za czyn z art. 141 kw podlega ten, kto w miejscu publicznym umieszcza nieprzyzwoite ogłoszenia, napisy lub rysunek lub używa słów nieprzyzwoitych. Określenie "nieprzyzwoity" należy rozumieć jako niezgodny z panującymi w społeczeństwie zasadami etyczno-moralnymi. Z reguły będzie to używanie słów wulgarnych albo powszechnie przyjętych za obelżywe - Monika Zbrojewska; Komentarz do art.141 Kodeksu wykroczeń, LEX. Odpowiedzialność za wykroczenie nie wyłącza odpowiedzialności za przestępstwo – art. 10§1 kw.

Zdaniem Sądu czyny popełnione przez obwinionego są w wysokim stopniu społecznie szkodliwe. Obwiniony swoim wyjątkowo nieodpowiedzialnym zachowaniem spowodował realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, manewry przez niego wykonywane nie były zgodne z prawem, a raczej świadczyły o tym, że demonstruje swoje umiejętności kierowcy rajdowego. Nie zwracał uwagi na to, co się działo na rondzie, a później kiedy policjant zatrzymał mu prawo jazdy zareagował na to w sposób zupełnie nieadekwatny do sytuacji, popełniając kolejne wykroczenia. Zauważyć należy, iż obwiniony jest dorosłym człowiekiem, powinien postępować w sposób odpowiedzialny i roztropny, nie powinien utrudniać podejmowania czynności przez policję.

Wymierzona obwinionemu kara grzywny w kwocie 1500,00 złotych jest karą adekwatną do wagi popełnionych czynów, odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości i zawinienie obwinionego. Wymiar kary dotyczy skazania

za kilka wykroczeń – art. 9§2kw. Obwiniony swoim zachowaniem w dniu 4 kwietnia 2015r udowodnił, iż jest wyjątkowo nieodpowiedzialnym i nierozważnym uczestnikiem ruchu drogowego, stąd zdaniem Sądu należało orzec wobec niego środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy. Ten środek karny uświadomi obwinionemu, że jadąc samochodem ma szanować innych uczestników ruchu drogowego i stosować obowiązujące przepisy prawa. Na poczet orzeczonego środka karnego Sąd zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 04.04.2015r.

Wysokość należnych kosztów i wydatków ustalono na podstawie §1 pkt 1 i §2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001r (Dz. U. nr 118 poz. 1269 w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania (...)) i art. 118§3kpw. Natomiast wysokość opłaty ustalono na podstawie art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r (Dz. U. nr 49 poz. 223 z 1983r z późn. zm.).